

K námitkám vzneseným teprve při ústním líčení, že stranám dostalo se mylného právního poučení o povinnosti k předložení soupisu a že jim povolena byla lhůta k podání soupisu, nemohl soud přihlížeti, ježto v písemné stížnosti námitky ty vzneseny nebyly (§ 18 zák. o ss.).

Č. 2091.

Státní úředníci. — Legionáři: * Při stanovení služebního pořadí podle § 37, odst. 1 služ. pragmatiky úřednické přihlížeti jest u legionářů ke službě ztrávené v legiích (čl. I. vl. nař. ze 4. března 1920 č. 151 Sb.).

(Nález ze dne 15. března 1923 č. 4262).

Prejudikatura: Boh. 1631 adm.

Věc: Frant. D. a spolčníci v Praze (adv. Dr. Alfred Meissner z Prahy) proti ministerstvu národní obrany (min. tajemník Rud. Marschner, za strany zúčastněné adv. Dr. Viktor Svoboda z Prahy) o určení služebního pořadí.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Mno jmenovalo za kancelisty dekrety ze dne 25. ledna 1921 st-lé Frant. D., Frant. I. atd. a dekrety z 12. března 1921 následující legionáře: Antonína Š., Antonína V. atd.

V hodnostním seznamu pořízeném dle § 39 služ. pragm. k 31. prosinci 1921, zařadění byli st-lé vesměs za právě uvedenými 7 legionáři. Jako datum, od kterého slouží v hodnostní třídě XI., uvedeno u všech 12 v úvahu přicházejících osob, datum dekretu jmenovacího, totiž u st-lů den 25. ledna 1921, u jmenovaných 7 legionářů den 12. března 1921.

Odpor, jež st-lé do tohoto určení svého pořadí podali, dovolávající se služební pragmatiky vzhledem k prioritě svého jmenování, byl nař. rozhodnutím mno z 30. června 1922 zamítnut z důvodu, že služební pořadí určuje se ve smyslu §u 37, odst. 1 služ. pragm. nejen trváním služební doby ztrávené v témže služebním odvětví v příslušné hodnostní třídě, ale i ve smyslu čl. 1 vl. nař. ze dne 4. března 1920 č. 151 Sb., podle něhož služba ztrávená v čsl. legiích počítá se trojnásobně do služební doby dle §u 37 služ. pragm. rozhodné pro určení služebního pořadí v příslušné hodnostní třídě jmenováním nabyté.

Stížnost do tohoto rozhodnutí k nss-u podaná namítá v první řadě nezákonnost z toho důvodu, že právě cit. vl. nařízení, pokud v čl. 1 mluví o služebním pořadí, jednak vybočuje z mezí zákona ze dne 24. července 1919 č. 462 Sb., k jehož provedení bylo vydáno, jednak že jest v rozporu s předpisy § 37 a 9 služ. pragm., podle nichž jest pro určení služebního pořadí směrodatnou jediné skutečná a nikoliv ideální doba služební.

Zástupce stížnosti formuloval tuto námitku při ústním líčení v ten smysl, že článek 1 vl. nař. č. 151 není sice v rozporu s těmito zákony, že však sluší jej vykládati tak, aby byl v souladu s § 37 služ. pragm.

V souhlase s § 37 služ. pragm. lze podle vývodů zástupce stížnosti vzít službu v legiích ztrávenou v úvahu pro stanovení služebního pořadí jen tenkrát, stanoví-li se pořadí to podle § 37, odst. 2, totiž subsidiárně, když není možno je stanovit podle § 37, odst. 1.

O případ takový v daném případě ovšem nejde, poněvadž vzhledem na různost data, kdy byli jmenováni kancelisty st-lé a kdy shora uvedení legionáři, jest posuzovati služební pořadí u příslušníků obou těchto skupin jediné podle § 37, odst. 1.

Podle § 37, odst. 1 jest rozhodna pro určení pořadí jenom služební doba ztrávená v téže hodnotní třídě a v témže služebním odvětví. Na právu nabytém ohledně pořadí jmenováním získaného nemůže dle tvrzení stížnosti ničeho měniti nějaké pozdější jmenování.

Nss uvážil o této námitce toto:

Zákon ze dne 24. července 1919 č. 462 Sb. ustanovuje, že služba v legiích ztrávená se počítá trojnásobně do služby i do výslužby.

Nss vyslovil již ve svém nálezu Boh. 1631 adm., na jehož důvody se ve smyslu § 44 jedn. řádu poukazuje, že v mezích tohoto zákona ustanovilo prováděcí nařízení ze dne 4. března 1920 č. 151 Sb. v článku 1, že služba ztrávená v čsl. legiích počítá se legionářům trojnásobně do služební doby dle § 37 služ. pragm. rozhodné pro určení služebního pořadí v příslušné hodnotní třídě jmenováním nabyté, dále do postupu do vyšších stupňů platových i do postupu časového.

Nss vyslovil v tomto nálezu názor, že takto započítatelná služba v legiích má platnost jako efektivní služba pragmatikální všude tam, kde jest tato služba podmínkou jakýchkoli výhod nebo práv.

Na tomto názoru trvá nss i nyní.

Jestliže prováděcí nařízení stanovilo, že se služba v legiích započítává do služební doby rozhodné pro určení služebního pořadí v příslušné hodnotní třídě jmenováním nabyté, pak to znamená, že doba této služby v legiích ztrávené se klade na roveň oné době, která byla v dotčené třídě a v dotčeném odvětví skutečně ztrávena.

Tím, že úplně v mezích zákona č. 462 prohlásilo cit. nařízení tuto dobu za paritní oné služební době efektivní, kterou má na mysli § 37, odst. 1 služ. pragm., byla přivedena změna resp. doplnění § 37.

Zároveň s touto změnou byla tímž ustanovením cit. nařízení přivedena i změna jiných ustanovení služ. pragmatiky, totiž §§ 50, 51 a 61, které pro postup do vyššího platu a pro výslužné a zaopatřovací platy berou rovněž za základ služební dobu efektivní čili skutečně ztrávenou.

I této době byla cit. zákonem č. 462 resp. nařízením vlády č. 151 postavena doba ztrávená v legiích úplně na roveň.

Z těchto důvodů bylo zamítnouti stížnost jako neodůvodněnou.

Č. 2092.

Vojenské věci. — Řízení před nss-em: I. * Propuštění vojenského gážisty ve výslužbě, činnou službu konajícího, z této činné služby — jest právě tak jako jeho povolání k této službě služebním rozkazem a nikoliv rozhodnutím před nss-em nářikatelným. —